

Novéna k Duchu Svätému II.

Kráľovná novien, ktorú napísal sv. Alfonz Mária de Liguori

Pozostáva z rozjímaní na každý deň novény od sviatku Nanebovystúpenia Pána do Turíčnej vigílie.

Novéna k Duchu Svätému odzrkadľuje čas modlitby, ktorý apoštoli a Preblahoslavená Panna Mária strávili v Hornej Sieni v čase od Nanebovystúpenia Pána do zoslania Ducha Svätého na Turíce. V tomto zmysle táto novéna je predstaviteľkou všetkých novien.

Tým veľkým darom, udeleným na Turíce, bol dar Ducha Svätého. Dar, ktorý bol pre nás zaslúžený utrpením samého Ježiša Krista. Ježiš to dal vedieť, keď povedal apoštolom: „Lebo ak neodídem, Tešiteľ k vám nepríde. Ale keď odídem, pošlem ho k vám“ (Jn 16:7).

Naša viera nás učí, že Duch Svätý je láska, ktorú k sebe majú Otec a Večné Slovo. Preto dar lásky, ktorý Pán vlieva do našich duší a ktorý je najväčší zo všetkých darov, je osobitne pripisovaný Duchu Svätému, ako to hovorí sv. Pavol: „... lebo Božia láska je rozliata v našich srdciach skrze Ducha Svätého, ktorého sme dostali“ (Rim 5:5).

V tejto novéne budeme uvažovať predovšetkým o veľkej hodnote Božskej lásky, aby sme túžili po jej získaní. Ochotným cvičením, a predovšetkým modlitbou, sa budeme snažiť stať sa jej účastníkmi, lebo Boh ju prisľúbil tým, ktorí prosia s pokorou: „... o čo skôr dá Nebeský Otec Ducha Svätého tým, čo ho prosia!“ (Lk 11:13).

Prvý deň – Láska je oheň, ktorý zapáľuje srdce

Boh v starovekom zákone nariadil, aby sa oheň na jeho oltári neprestajne udržoval: „... oheň na oltári treba pritom udržiavať“ (Lv 6:9). Sv. Gregor hovorí, že tými Božími oltármi sú naše srdcia, kde túži, aby oheň jeho Božskej lásky vždy horel.

Večný Otec, neuspokojac sa s tým, že nám dal svojho Syna Ježiša Krista, aby nás spasil svojou smrťou, dal nám aj Ducha Svätého, aby mohol prebývať v našich dušiach a neprestajne ich udržiavať zapálené láskou.

Ježiš sám prehlásil, že prišiel na svet preto, aby zapálil naše srdcia týmto svätým

ohňom a že si neželá nič iné, než vidieť ho zapálený: „Oheň som prišiel vrhnúť na zem. A čo chcem? Len aby už vzplanul!“ (Lk 12:49). Zabudnúc preto na urážky a nevd'ačnosť, ktoré sa mu dostali od ľudí na zemi, keď vystúpil do neba, zoslal na nás Ducha Svätého.

Ó, najláskavejší Vykupiteľ, miluješ nás vo svojich utrpeniach a opovrhnutiach práve tak, ako aj vo svojom Kráľovstve slávy!

To preto sa Duch Svätý rozhodol zjaviť sa v Hornej Sieni vo forme ohnivých jazykov: „I zjavili sa im akoby ohnivé jazyky, ktoré sa rozdelili a na každom z nich spočinul jeden“ (Sk 2:3). A Cirkev odpovedá modlitbou: „Kiež Duch Svätý, prosíme Ťa, ó, Pane, zapáli nás ohňom, ktorý Ježiš Kristus prišiel vrhnúť na zem, o ktorom si túžobne žiadal, aby vzplanul.“

Toto bol ten svätý oheň, ktorý zapálil svätých, aby urobili také veľké veci pre Boha, aby milovali svojich nepriateľov, aby túžili po pohrdaní, aby sa pôstili a aby s radosťou objali aj muky a mučenícku smrť.

Láska nemôže zostať nečinná a nikdy nepovie: „Dost!“ Duša, ktorá miluje Boha, čím viac robí pre Milovaného, tým viac si ešte praje potešiť ho a ešte viac upútať na seba jeho náklonnosť.

Tento svätý oheň sa zapaluje rozjímanou modlitbou: „Pri rozjímaní vzplanul vo mne oheň“ (Ž 39:4). Ak si teda želáme horieť láskou k Bohu, milujme modlitbu. Toto je tá požehnaná pec, v ktorej sa zapaluje tento božský plam.

(Úkony srdca, prosby, návšteva Panny Márie)

Druhý deň – Láska je svetlo, ktoré osvecuje dušu

Jedno z najväčších ziel, ktoré Adamov hriech v nás spôsobil, je zatemnenie nášho rozumu skrze vášne, ktoré zatemňujú myseľ. Aká úbohá je to duša, čo sa nechá ovládať akoukoľvek vášňou!

Vášeň je ako výpar, závoj, ktorý nám bráni vidieť pravdu. Ako môže niekto utiecť od zla, ak nevie, čo je zlo? Okrem toho, toto zatemnenie vzrastá úmerne k tomu, ako vzrastajú naše hriechy.

Duch Svätý, ktorý sa nazýva „najpožehnanejšie svetlo“, je ten, ktorý nielenže skrze svoju božskú žiaru zapaluje naše srdcia, aby ho milovali, ale rozháňa tiež našu temnotu a ukazuje nám márnosť pozemských vecí, hodnotu vecných dobier, dôležitosť spasenia, cenu milosti, dobrotu Boha, nekonečnú lásku, ktorú si zasluhuje a nesmiernu lásku, ktorú má k nám.

„Živočišny človek neprijíma veci Božieho Ducha, sú mu bláznovstvom a nemôže

ich pochopiť, lebo ich treba duchovne posudzovať“ (1Kor 2:14). Človek, ktorý je ponorený v pozemských rozkošiach, vie málo o týchto pravdách a preto, na svoje nešťastie, miluje, čo by mal nenávidieť a nenávidí, čo by mal milovať.

Sv. Mária z Pazzi zvolala: „Ó, láska nepoznaná! Ó, láska nemilovaná!“ A sv. Terézia povedala, že Boh nie je milovaný, lebo nie je poznaný. Preto svätci vždy hľadali svetlo od Boha.

„Zošli svoje svetlo!“ (Ž 43:3). „Ty, Pane, zapaluješ moju pochodň; môj Boh rozjasňuje vo mne temnoty“ (Ž 18:29). „Otvor mi oči, by som pozoroval divy tvojho zákona“ (Ž 119:18).

Áno, lebo bez svetla sa nemôžeme vyhnúť priepastiam, ani nájsť Boha.

(Úkony srdca, prosby, návšteva Panny Márie)

Tretí deň – Láska je prameň, ktorý hasí smäd

Láska sa nazýva aj živý prameň, oheň a milosrdenstvo. Náš požehnaný Vykupiteľ povedal Samaritánke: „Kto sa napije z vody, ktorú mu ja dám, nebude žízniť naveky. A voda, ktorú mu dám, stane sa v ňom prameňom vody prúdiacej do večného života“ (Jn 4:14).

Láska je voda, ktorá hasí náš smäd. Ten, kto miluje Boha naozaj z celého srdca, ani nehľadá, ani si nežiada nič iné, pretože v Bohu nachádza každé dobro.

Nасыtený Bohom radostne volá: „Môj Boh a moje všetko!“

Ale Všemohúci sa sťažuje, že mnohé duše chodia hore-dole v hľadaní letnej a úbohej rozkoše a nechávajú Jeho, ktorý je nekonečné Dobro a Prameň všetkej radosti: „Mňa opustili, prameň živých vôd, aby si vykopali popraskané cisterny, ktoré vodu udržať nemôžu“ (Jer 2:13).

Preto Boh, ktorý nás miluje a želá si vidieť nás šťastných, volá a dáva všetkým na známosť: „Ak je niekto smädný... nech príde ku mne a nech pije“ (Jn 7:37).

Ktokoľvek chce byť šťastný, nech príde ku mne a ja mu dám Ducha Svätého, ktorý ho urobí blaženým aj v tomto živote, aj v budúcom. „Ak... niekto... verí vo mňa... Ako hovorí Písmo, z jeho vnútra potečú prúdy živej vody“ (Jn 7:38).

Preto ktokoľvek verí v Ježiša Krista a miluje ho, bude obohatený toľkou milosťou, že z jeho srdca (vôle) budú vytekať mnohé pramene svätých cností, aby spasil seba a dal život aj iným. A sv. Ján pokračuje: „To povedal o Duchu, ktorého mali dostať tí, čo v neho uverili. Lebo ešte nebolo Ducha, pretože Ježiš ešte nebol oslávený“ (Jn 7:39).

Kľúčom, ktorý otvára kanály tejto požehnanej vody, je modlitba, ktorá nám zabezpečí každé dobro mocou prisľúbenia: „Proste a dostanete“ (Jn 16:24). Sme slepí, chudobní a slabí, ale modlitba nám zabezpečí svetlo, silu a hojnosť milostí. Boh si praje dať nám svoju milosť, ale chce, aby sme sa za ňu modlili.

(Úkony srdca, prosby, návšteva Panny Márie)

Štvrtý deň – Láska je rosa, ktorá zúrodňuje

Láska robí plodnými naše dobré túžby, naše sväté úmysly a naše dobré skutky. Tieto sú kvetmi a ovocím, ktoré produkuje milosť Ducha Svätého.

Láska sa nazýva „rosa“, lebo schladzuje srdce od zlých vášní a pokušení. Preto sa Duch Svätý nazýva tiež občerstvením a príjemným chládzkom. Táto rosa zostupuje do našich srdc v čase modlitby.

Štvrť hodina prežitá v modlitbe postačuje proti každému hnutiu nenávisťi alebo nezriadenej láske, nech by bola akokoľvek rozpálená.

Sväté rozjímanie je miesto, kde sa láska usporadúva, aby sme dokázali milovať svojho bližšieho ako seba a Boha nadovšetko.

Ktokoľvek miluje Boha, miluje modlitbu a ktokoľvek nemiluje modlitbu, zistí, že je preň morálne nemožné prekonať svoje vášne.

(Úkony srdca, prosby, návšteva Panny Márie)

Piaty deň – Láska je odpočinok, ktorý občerstvuje

V hymnuse Veni, Sancte Spiritus, sa o láske hovorí: „odpočinok v námahe, útecha v smútku“. Láska je odpočinok, ktorý občerstvuje, lebo prvotnou úlohou lásky je zjednotiť vôľu milujúceho s milovaným. Duša, ktorá miluje Boha, môže trpezlivo znášať skúšky tým, že povie: „Nech sa stane Tvoja vôľa.“ Toto je „pokoj, ktorý prevyšuje každú chápanosť“ (Fil 4:7).

V tomto živote musí každý niesť svoj kríž, ale sv. Terézia hovorí, že kríž je ťažký pre toho, kto ho za sebou vlečie, ale nie pre toho, kto ho objíma – nesie. S pomocou Ducha Svätého môžeme znieť skúšky a premôcť ich.

Nuž, je veľmi dobrá vec, predĺžiť svoju rozjímanú modlitbu do celého dňa, ako to robila sv. Terézia.

(Úkony srdca, prosby, návšteva Panny Márie)

Šiesty deň – Láska je cnosť, ktorá nám dáva silu

„Láska je mocná ako smrť“ (Vlp 8:6). Ako nejestvuje žiadna stvorená sila, ktorá môže odporovať smrti, tak pre milujúcu dušu nejestvujú ťažkosti, ktoré by láska nemohla prekonať. Keď sa jedná o to, páčiť sa milovanému, láska zvíťazí nad všetkým. Nič nie je také tvrdé, aby oheň lásky nad tým nezvíťazil.

Najistejším znamením, ako zistiť, či duša naozaj miluje Boha, je, keď je práve tak verná v láske v protivenstvách, ako v priaznivých okolnostiach. Svätí nám hovoria, že Boh je práve tak hodný lásky vtedy, keď trestá, ako aj vtedy, keď nás utešuje, lebo všetko robí z lásky a pre naše dobro. Sv. Ján Zlatoústý považoval sv. Pavla v okovách za šťastnejšieho, než sv. Pavla uchváteného do tretieho neba.

Tak sa svätí mučeníci uprostred svojich múk radovali a ďakovali Bohu za tú najväčšiu priazeň, ktorá sa im mohla dostať – trpieť z lásky k Nemu. Iní svätí dokázali svoju lásku pokáním, ktoré konali.

Sv. Augustín hovorí: „Čo človek miluje, to buď nepocituje ako námahu, alebo samotnú námahu miluje.“

(Úkony srdca, prosby, návšteva Panny Márie)

Siedmy deň – Láska spôsobuje, že Boh prebýva v našich dušiach

Duch Svätý sa nazýva „sladký Host' duše“. Toto je veľký prísľub, ktorý urobil Ježiš Kristus tým, ktorí ho milujú, keď povedal: „Ak ma milujete, budete zachovávať moje prikázania. A ja poprosím Otca a On vám dá iného Tešiteľa, aby zostal s vami naveky“ (Jn 14:15).

Duch Svätý nikdy neopustí dušu, hovorí Tridentský Koncil, ak z nej nie je vyhnaný: „Neopustí, iba ak by bol on prvý opustený“ (Sess. 5, č. 11).

Nuž Boh prebýva v duši, ktorá ho miluje, ale žiada nás, aby sme ho milovali z celého svojho srdca. Nezniesie žiadnych rivalov. Takto píše sv. Jakub: „Alebo si myslíte, že Písmo nadarmo hovorí: *Takmer žiarlivo túži po nás Duch, ktorý v nás prebýva?* (Jak 4:5).

Divíme sa, či si Ježiš zasluhuje celú našu lásku? „Dal sa ti celý,“ hovorí sv. Ján Zlatoústý, „nič si pre seba nenechal.“ Dal ti všetku svoju krv a svoj život; neostalo mu nič viac, čo by ti mohol dať.

(Úkony srdca, prosby, návšteva Panny Márie)

Osmy deň – Láska je uzol – zväzok, ktorý spája

Tak, ako Duch Svätý, ktorý je nestvorená láska, je nerozlučiteľným uzlom, ktorý spája Otca s Večným Slovom, práve tak zjednocuje aj dušu s Bohom. Slovamí sv. Augustína: „Láska je cnosť zjednocujúca nás s Bohom.“ To tiež znamená, že Božia láska zjednocuje jeho s nami. A aký silný je tento zväzok!

Zväzky sveta sú zväzkami smrti; zväzky Boha sú zväzkami života a spásy. Zväzky Boha prostredníctvom lásky nás zjednocujú s Bohom, ktorý je naším skutočným a jediným životom.

Pred príchodom Ježiša Krista ľudia ušli pred Bohom a obrátili sa k pozemským cieľom. Ale milujúci Boh poslal svojho Syna, aby ukul zväzky lásky. Tieto zväzky sú dobrodenia, osvietenia, volania k láske, prísľub neba, ale predovšetkým dar, ktorý nám dal v Ježišovi Kristovi v obeti kríža a vo Sviatosti Oltárnej, a konečne, dar Ducha Svätého.

„Majte lásku,“ hovorí sv. Pavol, „ktorá je zväzkom dokonalosti“ (Kol 3:14). Láska je zväzok, ktorý v sebe zjednocuje všetky ostatné cnosti a robí dušu dokonalou.

„Miluj Boha a rob, čo chceš,“ je slávny výrok sv. Augustína, pretože ten, kto miluje Boha, snaží sa vyhnúť tomu, aby zapríčinil akúkoľvek nevôľu milovanému a snaží sa zapáčiť sa mu vo všetkom.

(Úkony srdca, prosby, návšteva Panny Márie)

Deviaty deň – Láska je poklad obsahujúci každé dobro

Láska je poklad, o ktorom Evanjelium hovorí, že musíme zanechať všetko, aby sme ho dostali, lebo láska nás robí účastníkmi Božieho priateľstva: „Ona je pre ľudí nevyčerpatelným pokladom. Kto ho používa, nadobúda Božie priateľstvo“ (Múd 7:14). Hľadaj len toto jedno dobro, ktoré v sebe obsahuje všetky ostatné dobré. Z tohto dôvodu musíme byť odpútaní od svetských dobier.

Ten, kto nájde Boha, nájde všetko, čo si môže želať. „Hľadaj radosť v Pánovi a dá ti, za čím túži tvoje srdce“ (Ž 37:4). Ľudské srdce neprestajne vyhľadáva veci, ktoré by ho mohli urobiť šťastným, ale ak ich očakáva od stvorenia, bez ohľadu na to, koľko ich získa, nikdy nebude spokojné. Ak hľadá jedine Boha, Boh uspokojí všetky jeho túžby. Preto svätci sú najšťastnejšími ľuďmi na svete.

(Úkony srdca, prosby, návšteva Panny Márie)

Úkony srdca – Prostriedky ako milovať Boha a ako sa stať svätým

Čím viac milujeme Boha, tým svätejší sa stávame. Sv. František Borgia hovorí, že je to modlitba, čo vovádza božskú lásku do ľudského srdca. Je to umŕtvovanie, čo berie srdce zo sveta a činí ho schopným prijať tento svätý oheň lásky.

Čím je v srdci viac pozemského, tým menej je tam miesta pre svätú lásku. Preto si svätci vyvolili umŕtvovanie, aby kontrolovali svoju sebalásku a svoje zmysly.

Ale, aby sme sa stali svätými, treba mať predovšetkým túžbu a rozhodnutie pracovať na tom. Diabol sa možno bude pokúšať predstaviť nám túto túžbu po svätosti ako pýchu. A to by aj tak bolo, ak by sme sa spoliehali na našu vlastnú silu. My však vkladáme svoju dôveru v Boha, hovoriac: „Všetko môžem v tom, ktorý ma posilňuje“ (Fil 4:13).

Musíme mať preto odvahu urobiť silné predsavzatie a začať. Modlitba dokáže všetko. Čo nedokážeme urobiť zo svojej vlastnej sily, urobíme ľahko s Božou pomocou, ktorý prisľúbil, že nám dá, o čokoľvek ho budeme prosiť: „Ak ostanete vo mne a moje slová ostanú vo vás, proste, o čo chcete, a splní sa vám to“ (Jn 15:7).

Prosby – Modlitby na dosiahnutie siedmych darov Ducha Svätého

Duchu Svätý, Božský Utešiteľ! Kláním sa Ti ako svojmu pravému Bohu, práve tak, ako sa kláním Bohu Otcovi a Bohu Synovi. Zjednocujem svoje chvály s tými, ktoré prijímaš od všetkých anjelských chórov. Obetujem Ti celé svoje srdce a vzdávam Ti srdečnú vďaku za všetky dobrodenia, ktoré mi udeľuješ a ktoré neprestajne vylievavš na svet.

Ty si pôvodca všetkých nadprirodzených darov, Ty si obohatil nesmiernymi milosťami dušu Preblahoslavenej Panny Márie, Matky Božej. Úpenlivo Ťa prosím, navštív ma svojou milosťou a láskou.

Daj mi dar svojej svätej bázne, aby ma uchránil od opätovného upadnutia do mojich starých neverností, za ktoré Ťa teraz tisíckrát posím o odpustenie.

Daj mi dar zbožnosti, aby som Ti v budúcnosti mohol vrúcnejšie slúžiť, aby som s väčšou pohotovosťou nasledoval Tvoje sväté vnuknutia a s väčšou presnosťou zachovával Tvoje prikázania.

Daj mi dar vedomosti, aby som mohol dobre poznať Božie veci a aby osvietený tvojím svätým vedením som mohol neprestajne kráčať po ceste večnej spásy.

Daj mi dar sily, aby som mohol odvážne premáhať všetky útoky diabla a uniknúť všetkým nebezpečenstvám sveta, ktoré stoja na ceste mojej večnej spásy.

Daj mi dar rady, aby som si mohol vybrať, čo je najvhodnejšie pre môj duchovný postup a odhaliť všetky nástrahy a zvodov zlého ducha, ktorý ma pokúša.

Daj mi dar rozumu, aby som mohol lepšie chápať božské tajomstvá a aby rozjímaním o nebeských veciach som mohol odpútať svoje myšlienky a city od všetkých márností tohto sveta.

Daj mi dar múdrosti, aby som mohol všetky svoje činy riadiť s ohľadom na Boha ako svoj posledný cieľ, aby som milujúc a slúžiac Ti v tomto živote tak, ako to má byť, mal to šťastie, že Ťa budem večne vlastniť v budúcom živote.

Otče náš..., Zdravas..., Sláva Otcu... (3x)

Návšteva Panny Márie

Najsvätejšia, Nepoškvrnená Panna a Matka moja, Mária. Ty si Matka môjho Pána, kráľovná sveta, orodovnica, nádej a útočisko hriešnikov. Tebe vzdávam česť, ó, vznešená Kráľovná a ďakujem Ti za všetky dobrodenia, ktorí si mi doteraz preukázala, obzvlášť za to, že si ma zachránila od pekla, ktoré som si už toľkokrát zaslúžil. Milujem Ťa, ó, lásky najhodnejšia Pani a z lásky k Tebe sľubujem, že Ti vždy budem slúžiť a všemožne sa vynasnažím, aby Ti aj iní slúžili. Po Bohu, všetku svoju nádej skladám v Teba a od Teba a Tvojho príhovoru očakávam svoje spasenie. Ó, Matka Milosrdenstva, príjmi ma za svojho služobníka a vezmi ma pod svoj ochranný plášť. A keďže si u Boha taká mocná, oslobod' ma od všetkých pokušení, alebo mi vypros aspoň toľko sily, aby som ich až do smrti vždy mohol premôcť. Prosím Ťa o pravú lásku k Ježišovi Kristovi a dúfam, že raz šťastlivo umriem. Ó, Matka moja! Pre Tvoju lásku k Bohu Ťa prosím, ráč mi vždy pomáhať, ale obzvlášť v poslednej hodinke môjho života. Neopušť ma, kým ma neuvidíš medzi blaženými v nebi. Tam Ti budem ďakovať a Tvoje milosrdenstvo chváliť celú večnosť. Amen.

Tak dúfam, tak nech sa stane.